

ΤΑ ΠΑΡΑΔΟΞΑ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΔΕΝΤΡΟ ΠΟΥ ΤΡΩΕΙ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ !...

Το παράξενο αυτό δέντρο βρίσκεται στη Μαδαγασκάρη, στη Νότιο δηλαδή 'Αφρική, και τρέφεται με τὰ έντομα που πέφτουν άπάνω του ή με πιθήκους και με ανθρώπους ακόμη, όταν τολμήσει κανείς νάνεβη άπάνω του. 'Απ' τόν κορμό του ρέει ένα γλοιώδες και παχύ ύγρο, στο όποιο κολλάνε τὰ ζώα και οι άνθρωποι, και τó όποιο οι ιθαγενείς εκείνου του τόπου τó μαζεύουν με μεγάλη προσοχή και τó πίνουν ως δυνατό μεθυστικό ποτό. 'Ο κορμός του δέντρου αυτού εινε μαύρος και ό φλοιός του σκληρός σά σίδερο. *Ένα άλλο παράξενο χαρακτηριστικό του σαρκοβόρου αυτού δέντρου, τó όποιον έχει ύψος 8 ποδών, εινε και τó ότι στην κορφή του έχει πεντέξη κοφίους κλάδους. Και ό άέρας που περνάει ανάμεσά τους τους κάνει νά σφυρίζουν σά φλογέρες !

Γιά όλες αυτές τις παράξενες ιδιότητές του οι ιθαγενείς του μέρους αυτού τó έχουν θεοποιήσει και τού προσφέρουν κάθε τόσο έξιασθηρίους θυσίας. Μαζεύονται όλοι τριγύρω του και άφου χρέψηνυν τó χορδού όρίζει ή θρησκεία τους στην προκειμένη περίπτωση, διαλέγουν με κλήρο τó θύμα που θά φραγθή άπ' τó ιερό δέντρο και τó σπρώχνουν με τὰ σιδερένια άκόντια προς τó δήμιό του.

Τó θύμα μόλις πλησιάζει τó δέντρο και άνεβεί άπάνω πρόκει νά πιη άπ' τούς μεθυστικούς χυμούς του γιά νά ξεχάση τούς πόνους. Μά, τις περισσότερες φορές, νικάει μέσα του τó ένστικτο της αυτοσυντηρήσεως και θέλει νά κατεβή κάτω. Εινε όμως πολύ άρρα.

Τó φοβερό δέντρο άρχίζει νά κουνά ή τά κλαδιά του σάν φείδια. Οι βλαστοί του περισφίγγουν τó θύμα. *Υστερα τὰ πλατειά του φύλλα σμίγουν και σκεπάζουν τó σώμα, τού όποιον και άπορροφούν σιγά - σιγά αίμα και σάρκα !...

ΑΠ' ΤΟΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΤΥΠΟ
ΕΝΑΣ ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ ΜΙΣΑΝΘΡΩΠΟΣ

Μέσα σέ μιá άπότομη και βροχάδη ρεματιά των Πυρηνάϊων γράφει ένα Γερμανικό περιοδικό ζή ό μεγαλύτερος μισάνθρωπος τού κόσμου. 'Ο άνθρωπος αυτός που θά εινε περίπου ένενήντα έτών, όνομάζεται Ντοσεράν. Εινε ύψηλός, εύρωστος και άκραιότατος, έχει δέ νά μιλήσει σέ άνθρωπο 30 όλόκληρα χρόνια. Τó κρησφύγετό του, που εινε μιá μεγάλη σπηλιά κρυμμένη μέσα σέ πυκνά δέντρα, τó ανακάλυψε, τυχαίως ένας Ισπανός βοσκός, ό όποιος περνούσε άπό τά μέρη εκείνα. 'Ο μισάνθρωπος αυτός, καθώς λένε, ήταν άλλοτε λοχαγός τού Γερμανικού στρατού, ζή δέ τώρα άπό μερικά χημάτα, τά όποια έχει κρύψει μέσα στη σπηλιά του. *Όταν θέλει νά φωνάσει τις άπαραίτητες τροφές του ό περιεργός αυτός γέρος, ξεκινάει και πηγαίνει στο πλησιέστερο χωριό που βρίσκεται 46 χιλιόμετρα μακριά άπό τó έρημητηριό του, όσκις δέ θέλει νά ζητήσει κάτι τó γράφει γιά νά μνη άναγκασθή νά... μιλήσει με τούς ανθρώπους τούς όποιους μισεί.

.....
άντίχριστοι!...

*Αν έστειλες άπό τή βουνοκορφή θάβλεπες τή μιá πομπή νά μπαίνει στο χωριό με ψαλιωδίες και σταυροκοπήματα και με λαμπάδες άναμμένες και θάκουγες και τις καμπάνες νά βροντοκοπαν, και τήν άλλη νά κατεβαίνή ακόμη τόν κατήφορο κατά τή ρεματιά γιά νά περάσει τó γεφύρι και νάμπη στο χωριό.
*'Ο Γεωργαμμένος μαθαίνοντας τήν άλλη μέρα τó μαλλιοτράβηγμα των συχωριανών του εινε, κάτω άπό τὰ πλατάνια δροσίζοντας τή φαλάκρα του :- "Ένα θάμα δέν έκανε ή Παναγία, νά πετάξη μέσ' άπό τά χέρια του, κορδέ ! *Αν ήμην Παναγία, αυτό θάκανα νά τούς μονοιάσω...

ΒΡΑΔΥΝΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Του Βίκτωρος Ουγκώ

*Έλεγε στην πεταλούδα τó λουλούδι ποιεμένο.
— Μην πετάς,
Κύττασε πός ξεχωρίζει τó γρασίδι μας' έγώ μένω
Κ' εόν πάς.
'Αγαπιόμαστε όμως πάλι' ζώα άπ' τούς ανθρώ-
[πους ζοήμ]. Στο χωριό.
Μοιάζουμε και σάν λουλούδια μπορεί κάποιον νά
[φρανοίμε] Και τά δυό.
Μόν' εόν' άέρας πόνει κ' είμαι γώ στή φν-
[λαχή μου] Τι ζοή !
'Ηθελα τó πέταγμα σου νά τó μάθω' ή δι-
[κή μου] 'Η πνοή.
Μά σν φεύγεις πέρα, πέρα ! Σ' άβη πās άπ'
[έδώ χύμων] Μακρονά,
Κ' έγώ μένω μοναχό μου νά θωρω πός ή σιά μου
[Ταγροτά.
Φεύγεις και γυρίζεις πάλι, μά ξανά πās τρελαμένο
Αί, γι' αυτό εινε που με βοίσκες μέσ' στο δάκρυ
[μον λουμένο] Κάθε άσπρή.
Θέλεις έμπιστην άγάπη, Βασιλιά μου όλων
[κόσμου] Σν χουσό,
Πάρε ρίζα σάν έμένα ή φτερά και μέσα πός μου
Σάν εόν !*

Μετάφρ. Σίμου Μενάρδου

ΓΙΑ ΝΑ ΠΕΡΝΑ Η ΩΡΑ

ΜΙΚΡΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Μιá έξυπνη άπάντηση τού Δουμά

Κατά τή προείμερα τού γνωστού δράματος «'Η Κυρία με τός Καμελίαις» τού Δουμά (νιού), παρευρίσκειτο κ' ό πατέρας του. 'Η έπιτυχία τού λόγου ήταν μεγάλη και άμέσως άπό τó πρώτο διάλειμμα ένώ ό μέγας μυθιστοριογράφος τριγυρνούσε κάτεχαρισθημένος στους διαδρόμους τού θεάτρου, ένας άπό τούς θεατάς τόν πλησιάζει και νομίζοντας πός θά τόν εύχαριστήσει τού λέει :

— Βέβαια, κύριε Δουμά, κάτι θά κάμιατε και σεις σ' αυτό τó δράμα...
— Τó σπουδαιότερο, άποκρίνεται μειδιών ό Δουμάς, έχω κάμει τόν συγγραφέα !...

Τεκογλύφος μέχρις δατάτης πνεής

Κάποιος τεκογλύφος ψυχορραγών προσκάλεσε ένα παπά γιά νά τόν έξομολόγησει. 'Ο παπάς άφου τόν έξομολόγησε τού παρουσίασε ένα σταυρό άσημένιο γιά νά τόν φιλήσει. 'Αμέσως τά μάτια του τεκογλύφου λάμπανε, ό δέ παπάς νομίσας ότι ή χαρά τού έτοιμοθανάτου προερχόταν άπό τήν έπί τού σταυρού είκόνα τού Χριστού βάζει τó σταυρό στα χέρια του.

'Ο τεκογλύφος τόν κοιτάει με προσοχή και κατόπι τού τόν επιστρέφει λέγοντας :
— Παπά μου γιά ένα τέτοιο ένέχυρο, δέν μπορώ νά σου δανείσω και μεγάλα πράγματα !...

"Άλλος είμαι έγώ και άλλος ό υιός μου

Στόν βαθύπλουτο 'Έρβαν τραπέζη Ρότσιλντ, παρουσιάσαν κάποτε ένα κατάλογο συνδρομών ύπερ κίποιου άναξιοπαθόντος. 'Ο Ρότσιλντ έγράφηκε σ' αυτόν γιά χιλιά φράγια. Τότε ό φέρον τόν κατάλογο τού ελε ειρωνικώς :

— Άλλ' ό υιός σας, κύριε Ρότσιλντ, έγράφηκε γιά δυό χιλιάδες φράγια. έτοιμένως δέν μπορείτε νά δώσετε λιγώτερα.

Τότε ό Ρότσιλντ τού άπάντησε με πονηρό μειδίαμα :

— Αί !... άλλος είμαι έγώ και άλλος ό γυιός μου. 'Εκείνος μπορεί νά εινε άνοιχτοχέρης... έχει πλούσιο πατέρα !...

Πόσον ήγεράσθησαν αί γαίαι επί των όποιων εινε κτισμένη σήμερ ή Νέα 'Υόρκη

Αί άπέραντοι γαίαι επί των όποιων εινε κτισμένη σήμερ ή Νέα 'Υόρκη έπωλήθησαν τó 1609 άπό τούς ιθαγενείς 'Ινδούς εις τούς 'Ολλανδούς άντι... 10 ύποκαμίσων, τριάντα ζεύγων καλτσών, δέκα δάπων, τριάντα λιτρών πυρίτιδος, τριάντα τώζων, τριάντα καζανιών και ένός χαλκίνου μαγειρικού σκεύους !...

'Η ρεκλάμα εις τήν 'Ιαπωνία

Οί 'Ιάπωνες υπερέβησαν τούς Εύρωπαίους ακόμη δέ κ' αυτούς τούς 'Αμερικάνους στο ζήτημα της ρεκλάμας. Στην άγγελία της έκδόσεως ένός βιβλίου 'Ιαπωνικού διαβάζονται μεταξύ άλλων και τά έξής :

«Χαρή στερρό άπό δέρμα έλέφαντος ! 'Εκτύποις καθαρή σάν τó κρόταλλο ! Κε μενο θανυμίοσιν σάν τó τραγοδι νιός πόρης !...»

Νά τώρα και ή ρεκλάμα ένός 'Ιαπωνικού έμπορικού : «Τά μεταξωτά και δια τά ύφάσματά μας εινε ώραία σάν τά μίγωνα μιάς ύμορφης γυναίκας ! Εινε χρωματισμένα σάν τó ούράνιο τόξο ! Τά έμπορεύματά μας τά άποστέλλουμε με ταχύτητα σφαιρας τηλεβόλου !...»

'Ηλίας Λιάκουρης

Πολυδ. Παπαχριστοδούλου